

SETMANARI CASTELLARENC

ANY IV :: NUM. 198
Castellar del Vallès - 11 desembre 1936Reducció, Administració i Impremta:
Puig de la Creu, 3Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

Virada retrospectiva

Com sigui que tota activitat o moriment té com inici un principi o punt de partida, ara, per a lograr el nostre objectiu, solament ens caldrà fer retrocedir el manòmetre del temps, ja que en forma regular va mesurant i registrant paulatinament la densitat dels fets; i si ens situem retrospectivament en busca d'unes jornades d'afanys i neguits, veurem el sens fi de coses que ens anirà marcant tremolosa encara l'agulla indicadora refrescant-se la memòria en aquells temps amargs, viscuts pels nostres antecessors. Aquella gent treballadora fins al grau superlatiu; aquella gent incansable i disciplinada, que amb tot amor, l'amor per aquells fills, —molts dels quals som ben segur els homes d'avui— que gronxaven al peu mateix de la màquina, anaven filant de sol a sol una fortuna i entrellaçant fils amb passades, teixien les riques i delicades teles que per a ells sols servien per a cobrir i atendre unes misèries i poder donar a la boca aquell just i necessari mos de pa.

Més vingué un dia, que de l'interès de l'esforç, el poble en rep una ofrena. Castellar, en 1901 compta amb una casa comunal de propietat i aquest poble l'estreny ben fortament dintre els seus braços, perquè sap quantes i quantes suades li costa. L'edifici és rialler, la construcció recorda l'estil plateresc i fins el neocontemporani, completament adequat pel copa-alta, la banda i la sabata xarolada, ço fa que amb tot i la seva aparentòria pompositat i benestar, el poble li vingues ample, fins arribar a no trobar-s'hi bé i sense saber comprendre el perquè.

Passen uns anys i manomètricament el temps va agombolant-se. Passen els anys, el poble va creixent i desentolupant-se. I avui, la casa del poble, la casa de tots, la taulada de la qual ha d'abrigar i amparar a tot aquest poble que igualment com el d'ahir es sent treballador, se li ha canviat tota la seva fesonomia, adquirint aquell aspecte que li pertoca; això és: fent-li desaparèixer la ressonància de xaranga i dotant-la d'aquell aire, d'aquell gust i fragància que de si mateix té tota casa que tot el seu si enclou el veritable païralisme. Una casa teixida amb aquells tremolosos fils de plata que el valor del temps posà en cada una de les testes dels nostres avantpassats. Una casa païral per excel·lència a l'ensens un monument que farà perdurar tot l'esforç esmerçat en el treball.

L'oca misteriosa

V

Esvaint dubtes

Obrar amb precipitació, deixar-se endur per la impaciència, són impulsos vehements que determinen la voluntat, però que no afavoreixen el caràcter. Per a l'estudi i l'anàlisi, fills de l'observació, calen el raciocini i la mesura, factors de meditació que subministren els encerts intel·ligents.

Amb la nostra consulta a la Granja Experimental, el seu director Pasqual Mendieta, corroborà aquesta premissa. Molt equànim, molt comprensiu, determinà la seva opinió. De bones a primeres es mostrà satisfet, i les seves paraules no inspiraven cap dubte.

—Tenim resolt el seu assumpte—ens

digué.—L'oca que va portar, efectivament, està classificada entre les descendents de raça salvatge. Ha sofert entroncaments, molt possible; però la seva ascendència és purament Druhida. Concretant, puc certificar, que l'animal ja domesticat pels anys i el tracte, s'ha anat aclimatant a una degeneració lenta, però perfecta. Conserva la sanguinitat valenta i les característiques racials. Vull creure —continua dient— que aquest animal havia estat destinat a la lluita. Vostè sap perfectament l'afició que sempre ha existit a l'Amèrica del Nord a les renyines de galls, l'espectacle de les quals ha constituït sempre un atractiu insuperable per a

determinat públic, amb els seus partidaris i jugadors que hi arrisquen crescudes quantitats. Doncs així mateix s'assejaren les renyines d'ànecs salvatges, que venia a ésser el complement «bufo» d'aquelles funcions; com si diguéssim la paròdia de les renyines de galls. M'inclino a creure que aquesta oca havia estat destinada als espectacles referits, i que havia estat preparada i vigoritzada per aquelles resistències. D'aquí ve la seva feresa i acompetitivitat en trobar-se en locals tancats o reduïts; i la seva mansuetud en trobar-se a ple camp, en el seu element autòcton.

—I com s'explica la presència en el seu cos de la cadena d'or?...

—Fàcilment també. Pel seu desenrotllament vigorós, per les seves capacitats digestives, aquests animals poden engolir, ja que no masteguen, tota mena de metalls de pes mínim i de poques dimensions, els quals expel·leixen quan les funcions orgàniques els hi són propícies per mitjà de determinats aliments absorbits. La cadena d'or de referència, que podia ésser possiblement un premi en una lluita, o un distintiu de vigoria i producció, podia engolir-la durant el combat o en els diferents episodis de repòs, preparació o tractament. Avalen també aquestes suposicions, el fet de què en una de les cuixes porti anellada la insígnia o marca de «Corindiana-1920»; que podria ésser una fitxa d'origen o una data de combat. Tot és prou versemblant i comprensible.

—Així podem dir que es tracta d'un animal destinat a espectacles, i que l'agressivitat o domesticació del mateix es manifesten segons les circumstàncies de lloc o de temps.

—Exactament.—

Altres detalls secundaris aportà el senyor Mendieta, abundant en les mateixes manifestacions deductives.

A l'ensenyar-li la carta en la qual es sol·licita el retorn de l'oca, a més de fer-li molta gràcia, opinà també que podria ésser degut a què la propietària—en el nostre cas, la «Segismunda»—en trobar-se a faltar l'animal, apel·lés als mitjans de publicitat pertinents, per tots els llocs de la carretera que passà i que cregué que podia haver-se extraviat la seva Lola. De la mateixa manera que podia haver-se-li ocorregut ordenar un pregó, va optar per escriure una carta o varies—

Joan
Lluch

que també podria ésser que se n'haguessin dipositat en altres llocs del trànsit recorregut—amb l'objecte de concretar on es quedà l'oca.

Com sigués que demostràrem desitjosos de veure la «Lola», ens digué que havia estat traslladada a casa de Mister Sholls, puix que aquest li comunicà la conveniència d'examinar-la també, al fer-li saber que l'animal portava en una caixa l'anella de plata ja esmentada.

Per tant, acte seguit des de la Granja Experimental telefonàrem a la residència de Mister Sholls.

—«Mi patrón en estos momentos no se encuentra en casa»—contestaren.

Aquesta contestació, segons ens digué el senyor Mendieta, la donà el criat de l'anglès; un andalús molt castís i seràfic.

A l'interessar-nos novament, i en fer-li referència de què desitjàvem saber també noves de com es trobava l'oca, sentírem que pel mateix conducte ens contestava l'andalús:

—¿Que como sigue este zopenco?... Pues, bueno. Es decir, bueno, ni lo está para la sarten. Vengan por el, que yo ya no puedo más... Me dan ganas de echarlo por la ventana... Tiene cada arranque, que paece un Miura!...—

Si que l'hem feta bona!, exclamàrem al despenjar l'aparell. Ja hi haurà alguna altra novetat! Aquest andalús tampoc sap amb qui tracta, és molt possible que li hagi buscat les pessigolles.

Sortírem esverats cap a casa Mister Sholls. «Que no está buena ni para la sarten»... Si s'haurà figurat aquell andalús que de la «Lola» en podia fer mandonguilles!...

J. VIVES I BORRELL

Servei de campanya Lleis de guerra

Com en l'època que vivim la guerra no té per objecte l'extermini material de l'enemic, els esforços de l'exèrcit s'han de reduir a fer el major nombre possible de presoners.

L'enemic que es rendeix, encara que sigui amb les armes a les mans no deu ésser maltractat, sinó fet presoner de guerra.

No és permès donar mort a enemics ferits o incapaces de resistir i molt menys exterminar als que estiguin fora de combat.

No és lícit fer-los comunicar per mitjà de turment o mals tractes, notícies de les forces de l'enemic, situació de les mateixes o notícies de la política del seu país.

Tampoc se'ls pot obligar a lluitar contra el seu propi exèrcit, n'hi molt menys utilitzar-los com parapet en un combat.

No és delictuós en els presoners l'intent d'evasió, ni han d'ésser tancats en presó ni posar-los-hi grillets; s'han de conduir en camps de concentració a l'interior del país, evitant que siguin víctimes dels soldats o de les iras populars.

Són rigurosament prohibits els gasos tòxics o asfixiants, també són prohibides les bales explosives, enverinades i les anomenades Dum-Dum.

S'entén per parlamentari l'oficial enviat amb ordres i poders per a negociar un tractat o capitulació, exposar reclamació de violació de tractats, treva o armistici.

La persona del parlamentari és inviolable, més si abusa d'aquesta condició pot ésser acomiadat.

Si hom l'agafa en el moment de prendre apunts, informes o violant les lleis de guerra perd la condició de parlamentari i se li pot aplicar àdhuc la pena de mort.

Es pot refusar l'admissió d'un parlamentari quan llur aparició pot comprometre o retardar les nostres operacions militars o bé quan existeixi la sospita de què l'enemic ho fa per a donar temps a rebre reforços o municions.

En cap cas s'ha de suspendre el foc per l'aparició d'un parlamentari, a menys que es rebin ordres d'un oficial

JOAN TEIXIDÓ TORRENTS

Pro Hospitals de Sang

Tal com s'anuncià, dissabte passat es posaren a la venda els números del sorteig que s'efectuarà el dia 27, els quals per tal que amb més facilitat puguin arribar a mans de tots els que desitgin comprar-ne, han estat repartits pels establiments, Sindicats, cafès, etc. d'aquesta població. Si per omissió involuntària no se n'ha ofert a algun establiment que en pugui vendre, la delegació del Socors Roig Internacional, que també en ven, estarà a la seva disposició.

En vista de les moltes persones que diàriament continuen entregant pessetes, la comissió ha acordat tenir oberta la llista de donatius en metàl·lic fins a la data del festival i per aquest motiu, malgrat haver anunciat que la llista dels objectes seria publicada un cop finida aquella, ha cregut oportú intercalar-la aquesta setmana per a coneixement general i satisfacció de les persones que els entreguen. Aquests objectes, gràcies a la gentilesa de la casa J. Pascuet, ben aviat els veurem exposats al seu aparador, ja que l'ha cedit galantment per aquesta finalitat.

LLISTA D'OBJECTES

Josep Canals, una botella de xampany.
Esteve Ribatallada, un bust d'A. Clavé.

Matias Vergés, una màquina Kodak.
Antoni Alberola, un «corte» pantalon.
Joan Alsedac, 4 àmfores terra cuita i un cantí terra cuita.

HOSTAL DE LA PEIRA

Rambla del Centre, 32 - Barcelona

PASSAT I PRESENT DE TOT UN POBLE

El que aquest Hostal visita
la vida i el temps aprofita

Joan Palau, una pilota futbol reglament.

Pere Villaró, dues botelles Castell del Remei.

Vda. Casajoana, 3 objectes tocador i 2 pots de nit.

Joan Mañosa, un llibre de tècnica mecànica.

Pere Bartolí, un joc de cafè, una sucra de cristall i un saler.

Francesc Navarro, 3 parells sabates per a nena.

Francesc Truyols, un llum per a taula, un florier artístic, un florier de cristall, dues figures porcellana i un objecte de marbre treballat.

«Fabrill Hispania», 5 «cortes» de 3 metres jaqueta astracan per a dona.

Pere Bayó, un parell de sabates home esport, un parell de sabates xarol marca Pleina, per a dona, un parell sabates luxe per a dona i dos parells de sabates criatura de 3 a 5 anys.

Jaume Pascuet, un cobrellit de seda.

Manuel Rovira, un joc de cafè de porcellana.

Jaume Torrents, una petaca i un moneder de pell, un braçalet, un pendantiff i 3 collarets fantasia, un despertador.

Antoni Solà, un fruiter de cristall.

X. X., 2 pantalons confeccionats per a nen.

Joan Torras, un joc de taula.

Pere Serrats, un pedestal.

Joaquim Girbau, una figura artística.

M. P. D., un joc entremès de cristall.

Marc Pèlachs, un bust petit de dona i dues majòliques per a flors.

Joan Codina, un «corte» vestit home de sarja.

Vda. J. Tolrà, S. A., dues peces de roba.

Ortadó i Cortès, 5 «cortes» de roba de 5 metres articles novetat per a dona i un «corte» de 3 metres per a roba interior de seda.

Nota: La suma que es publicà la setmana passada, involuntàriament va aparèixer equivocada. Deia 829 i sumava 847. La propera setmana continuarà sobre aquesta xifra.

Bateria de Cuina

de les millors marques

les trobareu a la Llauneria

M. Rovira - MAJOR, 49
TELEFON 20

Casa pagesa...

Als consorts Joan Gali i Maria Sallent

I

CLIXE DECORATIU

Casa pagesa endiumenjada amb calç,
joia del sol quan ix dalt de la serra;
miratge de la vida sense vals
ni cap musica de l'eixorca terra.

En llurs finestres canten els pardals
una cançó tan dolça com les pomes
que duu la jove dintre els davantals
per recloure l'encís de llurs aromes.

Ara els conreus són xops d'aigua i neguit
que a la pagesa fan vessar son pit
d'una esperança i d'un desig esclava.

quan l'estel·lada es fongui dins l'atzur,
un bes roent farà el desig madur
i el goig durà l'infant que sospirava.

II

PAISATGE

Casa pagesa. Al camp verdeja el blat
com un mantell diví de maragdina
que amb goig immens natura li ha posat
per fer-la, dia i nit, del cor, regina.

Passa el pubill alegre i confiat
amb llur esposa amb una flor en la sina...
Enllà es desperta la ciutat
que espera, de pagès, la menja fina.

El sol aixeca el cap damunt d'un pi
i una alosa parada en el camí
ha saludat el pas de la carreta...

Xarau, xau, xau, diu ella tot cantant:
el fruit d'amor que ara aneu passejant
us somriurà en la casa i en la pleta.

III

INSTANTANIA

Casa pagesa oberta a tots els vents
i al vianant qui passa amb melangia:
el teu portal obert als sentiments
eixuga els plors i és de l'hom la metgia.

Tu tens encara el nervi del terror
i tens la sang indòmita dels avis
guardada cor endins com un guerrer
qui passa en so de pau i sense glavis.

I encara en els teus ulls sedents d'amor.
s'hi reflexa un desig acollidor
dins l'horò que no riu i no canta;

al pas del temps que plora sota el cel,
tu fas ta via pròdiga d'anhel
per fer la terra forta i triomfanta.

AMAT GOSALBES

Nota del Consell Municipal

Havent estat traslladat el Consell Municipal a la casa número 1 del carrer General Boadella (Casa Tolrà), es fa públic que les Oficines Municipals s'han instal·lat en els baixos de la mateixa.

A partir del proper dilluns, el Jutjat Municipal ocuparà el primer pis de l'esmentada casa.

Castellar del Vallès, 10 desembre 1936.

El President del C. M.

V. Roca

NOTICIARI

PERDUA

Havent-se extraviat a l'establiment de Daniel Rocabert, 2 carnets del sorteig benèfic Pro Hospitals de Sang, es prega qui els hagi trobat es serveixi retornar-los el més prompte possible, altrament seran anul·lats.

NOMENAMENT DE CORRESPONSAL

Es amb satisfacció que donem la nova d'haver estat nomenat corresponsal administratiu en el nostre poble de la revista literària CURIOSITATS DE CATALUNYA, el nostre apreciat amic en Josep Pineda, llibreter, domiciliat al carrer de l'Església, 8, al qual deuran dirigir-se els castellarencs amants de la cultura pàtria que desitgin adquirir o subscriure's a tan reeixida publicació setmanal.

FUNCIO TEATRAL A BENEFICI DE LES MILICIES

Tal com hem vingut anunciant en les passades edicions, el pròxim diumenge, dia 13, a la tarda i en la Sala Municipal d'Espectacles, l'Esbart Teatral d'aquesta població posarà en escena l'obra social «La nostra Natatxa» i el sàinet «La meua senyora».

Donades les qualitats escèniques de l'Esbart i al fi a què han destinat la recaudació de guixeta, és d'esperar que l'èxit se'ns complert.

NEU A LA MUNTANYA

Avui al matí al dexondir el dia, hem pogut veure nevades les cimes de la gegantina muntanya orgull del Vallès.

Amb aquesta nevada «La Mola», ha encetat el curs de la present hivernada.

Les temperatures baixes fan oscilar cada dia més el termòmetre i pel que es va veient, tot deixa entreveure que aquest hivern serà molt cru.

CASAMENT D'UN MILICIA

El passat dimecres, contragué matrimonial enllaç, l'actiu Milicià del nostre poble pertanyent a la Columna de l'immortal Durruti, Joan Puigdellosas Sastre amb la companya Teresa Daví Musons.

Desitgem que la unió dels susdits companys, sigui sempre una una font inesgotable de felicitats.

DEFUNCIO

Dia 6.—Maria Pallàs Masaveu, soltera, de 90 anys.

Dia 10.—Josep Colldelram Rovira, casat, de 81 anys.

El nostre més profund condol als familiars dels traspassada.

—MODISTA DE BLANC I BRODA-DORA, s'ofereix al públic en general per a cosir roba blanca i brodar, així com també admet noies per a aprendre a cosir i brodar.

RAIMONDA BALSACH - Sant Jau-me, 50.

CASTELLARENCS!!!
SUBSCRIVIU-VOS A «LA FARGA»

COMPANYIA D'AUTOOMNIBUS «LA VALLESANA»

HORARI que començarà a regir a partir de demà dissabte, dia 12 del cor-reut.

CASTELLAR-BARCELONA o viceversa

Sortides de Castellar: Matí a les 8 i tarda a les 2.

Sortides de Barcelona: Matí a les 11'45 i tarda a les 6'30.

COMBINACIO AMB EL FERROCAR-RIL DE CATALUNYA

Sortides de Castellar per Sabadell: Matí a les 6'30 i a les 11 i tarda a les 5, a les 6'30 i a les 8.***

Sortides de Sabadell per Castellar: Matí a les 7'30, a les 9 i a les 11'30** i tar-da a les 2'30, a les 6 i a les 8'30.***

Sortides de Sant Llorenç per Sabadell: Matí a les 7'30 i tarda a la 1 i a les 6.

Sortides de Sabadell per Sant Llorenç: Matí a les 9 i tarda a les 3 i a les 7'15.

Nota: El marcats amb (**) sols circu-laran dissabtes i diumenges i els marcats amb (***) circularan divendres, dissabtes i diumenges.

Calendaris

Dietaris

Agendes

1937

RIBERA, impressor

Puig de la Creu, 3 — Telèfon 17 — Castellar del Vallès